

عنوان مقاله:

توسعه مدل بهینه سازی افزایش منافع ایمنی و تخصیص حداقل بودجه در راه ها (مطالعه موردی: راه های استان تهران)

محل انتشار:

هفدهمین کنفرانس بین المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمود کرم رودی - دانشجوی دکتری راه و ترابری دانشگاه علم و صنعت ایران

احسان محمدی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی حمل و نقل دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

مجید سلمانی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی حمل و نقل دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

عموما یکی از مشکلات ایمن سازی و رفع نقاط پر حادثه راه ها، محدود بودن منابع مالی می باشد. در این مقاله سیستم مدیریت ایمنی ترافیک (TSMS)، که معمولا یک فرایند استراتژیک و سیستماتیک برای ارتقای ایمنی راه ها می باشد توسط یک مدل خطی توسعه داده شده است. زمانیکه کارفرما در تخصیص بودجه محدودیت داشته باشد شناسایی مناسبترین ترکیب از عوامل ارتقای ایمنی به منظور کسب بیشترین منافع با هدف کاهش تصادفات بسیار مهم و ضروری می باشد. در این تحقیق فاکتورهای مورد استفاده در توسعه و بهینه کردن مدل عبارتند از: بودجه سالانه ایمنی، وضعیت موجود راه ها، طبقه بندی عملکردی راه های پیشینه ی تصادفات، اقدامات ایمن سازی، هزینه و عوامل کاهش تصادفات (CRF) اقدامات ایمن سازی مربوطه و متوسط ترافیک روزانه. در این تحقیق نشان داده شده است که چگونه با ارایه یک مدل خطی می توان بهترین ترکیب پروژه های ارتقای ایمنی برای افزایش منافع و حداقل تخصیص بودجه را با هدف کاهش فراوانی تصادفات شناسایی نمود. شایان ذکر است روش پیشنهادی و متدولوژی ارایه شده در خصوص راه های آسفalte استان تهران بوده، اما قابلیت آن را دارد تا به راحتی برای سایر راه های اصلی یا فرعی استان های کشور نیز تعمیم یابد.

کلمات کلیدی:

سیستم مدیریت ایمنی ترافیک، مدل بهینه سازی، عوامل کاهش تصادفات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759281>

